

L'Estiuada ~ Periodich nacionalista

* Sortirà cada divendres durant l'estiu *

* Redacció y Administració: Carrer de Vich, 9 *

Any II

Sant Hilari Sacalm, 16 Juliol de 1909

Núm. 16

EL CONGRÉS DE GOVERN MUNICIPAL

Tenen les qüestions municipals, a Catalunya, una forta transcendència. Passades ja en molts pobles aquelles lluytes partidistes que anorreaven per complert la veritable actuació del municipi, representant sagrat dels interessos comunals, l'acció es francament, practicament propulsora de mellorament moral y material. Les qüestions a resoldre son moltíssimes, algunes ben iniciades en els temps actuals, temps de neguit y de frisança benefactora.

El municipi, entitat naturalíssima, en totes les èpoques ha sigut un baluart fermíssim pera l'avens de les nacions. A Catalunya encare s'ha fixat poch l'atenció, en els seus mereixements, als seus problemes y la seva fortitut de cosa encarnadora de lo normalment establert. Ara que tot se mou y tot reuiu esplèndidament, també'ls problemes se plantegen, y se procuren resoldre ab la realitat al davant, l'acció municipal, la més fonda y de més positius resultats pels pobles, que volen esser grans.

El congrés de govern municipal que proximament se celebrarà a Barcelona, tindrà l'importància capdal que deixem assignada. El dit congrés indubtablement serà de resultats magnífichs per Catalunya, perque la vida municipal, estretament lligada ab la sort dels pobles, serà tractada tota ella extensament, y les qüestions totes que allí s'hi presentaran faràn iniciar els estudis encare no comensats en la nostra patria, sobre'l govern municipal.

En l'Estat Espanyol la vida municipal es raquítica, exageradament pobre; no's don a n'aquestes entitats l'importància que realment tenen, ni se'ls deixa la seva acció al albir de les necessitats diferents en tots ells, perque totes les poblacions tenen una característica y a n'aquesta's deu atendre perque l'administració comunal sia fruytosa y lo més perfecta possible.

Les diversitats de municipi encara que s'ha pretingut dividirles en tres grans grups, no tenen tota l'efectivitat que s'els atribueix. Els tipus de municipi son indivisibles, y per aixó seria una temeritat volguer subgectar els tres tipus de Ajuntament o municipi en tres reglamentacions distintes, com ara es absurda la

regulació de tots sos actes en un mateix patró.

Devém aspirar a l'autonomia més ample del municipi, única manera de que aquets siguin y visquin ab vida plena. Per aixó cal crear fortes orientacions municipalistes, y fer veure la transcendental importància de l'acció municipal.

El Congrés de Govern local, pot fer molt en aytal sentit y marcarà en la nostra vida nacional l'ascensió, un pas, cap al camí de la nostra prosperitat. Els nacionalistes tenim l'obligació d'aportarhi el nostre esforç, puig d'altra manera seria xorca la virilitat nostra, demostrada solzament ab crits de dona histèrica.

A N'ELS AMICS DE LES GUILLERIES

Mn. Ignaci Rovira, mon amic coral, me convida de part del director de L'ESTIUADA, per que li envii quatre retxes per dit periodich. Velestaquí fetes així com les feynes me fan escriure a correuyta.

Es molt simpática l'idea de L'Estiuada. Hi ha molt que fer dins el camp que s'ha senyalat ¡Les Guilleries! Es de lo mes esplendit i encantador qu'he vist dins Espanya i fora d'Espanya. Just dos dies hi vaitx porer esser y me'n vatx dur dolsíssimes recordances dels paisatges, però molt mes encare dels qui hi habiten. Tant a Arbucies com a Sant Hilari, vatx trobar totes les portes ubertes y aplanats tots els turons per mos estudis filologics. Una cosa'm cridà fort l'atenció a Sant Hilari: la partida de rondalles que s'hi conserven. Un dels noys de l'escola amb e qui vatx estudiar la conjugació i fonetica d'aquexa garrida encontrada, me'n contà un enfilall am molta saba. Allà metex vatx dir a n'els amics que'm rodetjaven: —Vostès estan a n'el cas de replegar aquexes rondalles i publicarne l'aplec: *Rondalles de les Guilleries*. Axò metex dic ara de bell nou a n'aquells amics i a tots els qui s'interesen per aquexa paradisiaca regió i que'n son moradors. — Vos cal, surta d'ont surta, fer l'aplec de tals rondalles i publicarles. Fareu un gran servey a la vostra regió, a la literatura patria i a Catalunya. Si, replegar aquexes rondalles es fer Patria. Elles en son espurnes, resplandors de l'ànima de la Patria.

Nadius de les Guilleries que teniu consciencia dels vostres devers com a tals, escoltau la meua veu d'amic i posau fil

a l'agulla. No hi perllongueu pus. Posauvoshi tot seguit. Axó de *demá demá* es el gran enemic de la Patria.

ANTONI M.^a ALCOVER

Palma, 2 Juliol 909.

Tasta-Olletes

LO CONCERT

Desconeixedor del Montseny, al eixir de ciutat ja m'havia fet compte de no retornarhi sens visitar aquella serra altesa, tant renomada per sos extensos punts de vista, sos frondosos boscos de castanyers, ses ventejades hermites, ses aigües frescals y remoroses.

Un dia abans d'empendre'l viatge vareig ferli avinent an en Velazquez lo meu plan, pregantli d'aco panyarme fins a Matagalls.

L'idea'l seduí tot seguit; però, malvinagre! justament aquell dia's preparava un interessant concert que'l mateix Velazquez havia organitzat, desitjós de fer coneixer a la distingida concurrència del Balneari algunes peces d'empenta dintre del género modernista, entre les que hi figurava modestament, en la segona part del programa, una *Sonata en si sostenido*, composta per l'enciclopèdich organitzador, en obsequi d'una saberuda damisela que l'artista mirava ab tendres ulls.

—¡Veliaquí un conflicte entre dues perspectives igualment seductores!—exclamà en Velazquez tot ratllant ab la punta del bastó la masegada arena del jardí aont acabavem d'asseure'ns. —Peró, calli, home, calli! Si vosté vol, lo problema está aclarat: retardi un dia el viatge, sentirà'l concert y disfrutará de la meua companyia unes quantes hores més.—

Convençut de que res m'apressava, vareig acceptar la proposta, no sens fer ressortir, pera major satisfacció del interessat, que m'hi adheria tant més de gust en quant cada dia que passava al costat seu me sorprenia ab una nova gracia.

—Pintor! poeta! prosista! músich!... Fins músich! ¡Aquesta sí que no l'esperava, senyor Velazquez!

De conformitat ab el programa, la vetllada tingué lloch a la nit següent davant d'una escullida concurrència luxosament vestida y perfumada, més predisposta a exhibirse y a arrancarse mutua-

ment la pell que a escoltar *música de la bona*.

Aquesta, d'una factura y originalitat enervadores, fou rebuda en sa primera part ab remors d'aprovació, degudes, en sa majoria, al afany ab que l'ignorància procura disfreçar ses naturals impressions. Però al arribar a la segona, un abatiment general s'apoderà de la reunió. La són extengué ses negres ales per damunt d'aquell esqueix d'humanitat, y de tal manera s'ensenyorí dels esperits, que fins lo zelós director del Concert es va veure forçat a rompre la batuta per l'esquena del primer violí, que en lo bó y millor d'un *andante pianissimo*, s'havia escorregut cadira avall, ab gran perill del instrument y de la bona reputació de la comparsa.

EVELI DORIA

RECORTS Y DESITJOS

Salut, salut, ESTIUADA,
qu'has tornat a veure'l Sol
felís sia ta arribada
y prósper ton any segón.
Sant Hilari del meu cor,
vileta de mi anyorada:
de tu'n som guardat recorts
durant tota l'hivernada.
Só pensat am tos passeigs,
tes aubagues y montanyes,
am tes cristallines fonts
y am tos vehins tant amables.
Salut, bellissim roser
de xalets y cases blanques;
¡qu'encantadores seréu
quan la neu us envoicalla!
Tot l'hivern te só anyorat
am ta fresca Font Picanta,
déu de vida y de salut
estalviadora de llàgrimes.
Jo t'envio mon desitg,
mon desitg de cor y d'ànima
de poguer prompte venir
a fer llarga temporada.

MARIA AURÍ

St. Andreu de Palomar, 6 Juliol de 1909

¡NACIONALISTES!

Jo no crech ab el Nacionalisme d'aquells catalans que a tothora parlen y escriuhen una llengua i npropia, creyent aixís acreditar-se d'intellectuals y distingits; perque els verídaders nacionalistes enteném que la llengua catalana es el fonament més sólít de nostra personalitat y creiem que es deure dels bons catalans estimarla com a única propia y usarla sempre que no ho impedeixin les lleys del Estat.

No son tampoch nacionalistes, encara que s'ho diguin, aquells catalans enamorats del barbre *Espectáculo nacional* ni els que freqüenten aquelles repugnants audicions de *zarzuela infima*.

No obstant es de notar, que abandonats els procediments de la honorable «Unió Catalanista», han acabat també aquelles campanyes de veritable renovació social, y es abundant el nombre de aquells anomenats nacialistes que tant els fa concorre a una festa patriòtica com a un meeting polítich, com... a una *corrida de toros*.

No: no ho serán may de nacionalistes

els que no treballin fermament per l'honra... per l'engrandiment moral de nostra Catalunya.

No: no ho son de catalanistes els que contribueixin al embrutiment dels fills d'aquesta terra!

Y als que diguentse catalanistes freqüenten aquets llocs immorals y anti-humans... jo'ls declaro fills indignes de la nostra patria

JOSEPH CLAPÉS Y SUREDA

Arbucias, Juliol de 1909.

SANT HILARI Y SON AVENS

II

No son poques les persones, moltes d'elles ilustrades, a les qui hem sentit a dir, més d'una vegada, que a Sant Hilari no s'hi podia anar, a l'estiu, per esser un país molt humit

Afirmat això, d'una manera tan categòrica y absoluta, lluny està d'esser l'expressió de la veritat. Perque, pera emetre opinió veritable sobre l'humitat d'un país, precisa haver analisat, separatament, la de sa atmósfera y de son sol. Y per lo que toca a la primera, o sia l'humitat de l'atmósfera de Sant Hilari y sos voltants, efecte com es en gran part de certes funcions orgàniques verificades per les fulles dels nombrosos arbres y plantes components de l'extensa y ufanosa vegetació del país, que li ha arribat a donarli, ab rahó, el nom de Suïssa Catalana, nosaltres intentarem demostrar, encare que a la lleugera, que aquella humitat no es ni de bon tros tant dolenta pel cos, com molts volen fer veure y a primera vista sembla. L'humitat relativa mitja de l'aire de Sant Hilari y sos voltants immediats, durant la temporada estiuenca, es de 67°, 91 centígrades, y sa temperatura mitja, durant la mateixa estació, 18°. En cambi l'humitat relativa mitja de l'atmósfera de Barcelona y sa temperatura mitja, durant l'estiu, son respectivament 71° y 23°, 5. Relacionant els graus d'humitat relativa mitja ab els de temperatura mitja d'abds citats llocs, y consultant les taules higromètriques, *ad hoc*, de Gay-Lussac, perfeccionades per Biott, se dedueix que l'estat higromètrich de l'aire del balneari de Sant Hilari, no arriba, a l'estiu, a la meitat de saturació, al contrari de lo que succeheix ab l'atmósfera de Barcelona, qual estat higromètrich es superior, en istiu, al de semi-saturació. Ara bé; si's té en compte la diferencia de composició fonamental y accidental de l'atmósfera de Barcelona y de S. Hilari, aixís com també la diferencia de pressió baromètrica d'abds llocs, y diferencia de temperatura mitja estiuenca, y altres factors meteorològichs, y recordant ademés que Sant Hilari està situat a poch menys de 800 metres sobre'l nivell del mar, reunint per consegüent les condicions dels

climes de montanya, y estant sos voltants coberts d'exuberant y primaveral vegetació; fàcilment se deduiria per les esmentades rahons físiques y altres fisiològiques, que no es del cas esmentar, atesa l'indole del períodich, les dos següents conclusions, que convé tenir present, per esser el resúm de lo que s'acaba d'apuntar

1.^a Que l'humitat de l'aire de S. Hilari y sos voltants es més sentida pel organisme per esser més baixa la temperatura mitja, empró, y entenguis bé, molt menys perjudicial que la de Barcelona, per esser l'atmósfera de nostra vila més pura y més oxigenada que la de la capital catalana. 2.^a Recíprocament, que l'humitat de l'aire de Barcelona es menys sentida, per esser més alta sa temperatura mitja d'estiu, empró, y notis bé, molt més perjudicial que l'humitat de nostre país, per esser l'atmósfera de la citada ciutat, a l'estiu, més calenta, menys oxigenada, y ademés impura per les emanacions pulverulentes y gaseoses, procedents d'industries, fàbriques y tallers. Per aixó, el clima de Barcelona es d'efectes enervants, apagador d'energies, debilitant y productor de greus y cròniques malalties; al contrari del de nostra residència, qu'es tónich estimulant y curatiu de molts inveterats padeixements, no tant solsament dels especials que demanen per sa curació l'us de nostres aygues medicinals, si que també de tots els que van acompanyats de la tant renomada debilitat general o miseria orgànica: anèmia, clorosis, leucèmia, leucocitèmia, caquexia palúdica, certes formes de neurastenia, histero-neurastenia, escrofulisme, formes atòniques de tuberculosi pulmonar, dispepsia atònica, determinades formes de diabetes, etc.

Si, vinguin a Sant Hilari durant l'estiu, els que sofreixin d'alguns d'aquets mals, ab seguretat de que trovarán tant solsaament ab l'estancia en l'esmentat clima, sense fer us de cap aigua medicinal, no més que de les potables, l'anhelada curació, o al menys satisfactori alivi de ses antigues dolències.

Hem comparat l'humitat de l'atmósfera de Sant Hilari y son balneari, ab la de Barcelona, per esser els detractors de nostre clima, precisament molts d'ells barcelonins, pera que puguin, després de lo manifestat, rectificar el concepte equivocat que tenien o tenen format sobre dit particular.

Y en quan a l'humitat del sol de nostre clima, encare es més ilusoria que la de sa atmósfera. Perque els terrenys son tots gairebé d'origen igni, abundants en roques plutòniques y metamòrfiques que formen extensos terrenys de cristallissació, essent l'element més principal de sa composició, la sílice, pura o en combinació, formant silicats de base alcalina, térrea o metálica, que mercés a l'excés de gas carbónich del sub-sol y atmósfera,

passen a ésser bicarbonats solubles de les mateixes bases, lo qual explica l'origen y riquesa de la mineralisació de les aigües medicinals del país. Ademés d'aquets minerals formen també part de la composició del terreny molts d'altres en alguns dels quals, fins s'hi habian xifrat esperances de que podrien ésser elements de riquesa del país, encare que després quedaren defraudades, com passà ab la barita, sulfat de cal y ab el coure.

Casi no hi existeixen en l'esmentat país, les formacions d'aluvió y de turba tant abundants en argila y materia orgànica en descomposició, quals terrenys son tinguts pels més insans pels moderns higienistes, per ésser la causa dels enxarcaments, tant contraris pera la salut, y per hostatjar microbis productors de greus malalties.

En els terrenys de Sant Hilari, hi vegeten bé totes aquelles plantes que per son cultiu exigeixen terrenys solts y permeables, que precisament son els predominants del país; d'una manera especial hi vegeta bé la patata, qu'es element de riquesa d'ell; y en cambi hi vegeten malament, sense prosperarhi, tots els vegetals que per son cultiu reclamen terrenys compactes, argilosos o enxarcats, que son els que més hi escasejen.

En l'estadística de morbositat del país, no s'hi registren cassos de febres palúdiques ni d'altres malalties propies de terrenys argilenchs y enxarcats, malgrat les grans remocions que del terreny s'ha fet per construir les carreteres del país.

En resúm: la geognosia, per una part, y l'Agricultura y morbositat del país, per altre, ensenyen clarament que'l terreny de Sant Hilari es sech, solt y permeable, y en conseqüència d'excelents condicions higièniques.

Insignificant donchs, com hem vist qu'era l'humitat de l'atmosfera de S. Hilari, y gairebé nula la de son sol, als que queden d'anarhi a estiuejar, alegant qu'es un país humit, hora es ja donchs, que treguin de son esperit aquets recels y preocupacions, després que creyem haver plenament demostrat ab arguments científichs, quant falses y infundades son les rahons dels que critiquen y menyspreuen a Sant Hilari per sa humitat.

JOAQUIM LASTORTAS

Aigua picant

ADHESIÓ

A Barcelona s'ha constituït una lliga abolicionista de les corrides de toros y se proposa fer una gran manifestació contra aquest espectacle brutal. Ja era hora de que s'iniciés una intensa campanya contra aquesta diversió indigna dels temps actuals.

Fa pena tenir de dir que existeix encare un públich nombrosíssim que s'entusiasma contemplant la ferocitat més

barbra. El crit de más caballos ressona fortament encare y la bestia inconscient del públich, veu ab gust la mort més terrible del irracional que al bell mitg de la plaza, vessa sang y espartenega udolant terriblement.

El traje de luces pot passejarse ab l'admiració de tothom, mentres el poble resta ineducat y les escoles desertes. Les corrides de toros, apoteosi d'una sentimentalitat decadent, podrá ser espectacle nacional, pró nó de Catalunya, de ahont se té de foragitar, per la nostra dignitat d'homes sisquera.

La Lliga fundada recentment, pot prestar un grandíós servey, procurant desterrar la diversió propia dels temps barbres. Desgraciadament, es l'espectacle predilecte de molts catalans y molts d'ells se preuen de tenir ideals nobilíssims que sols ab el refinament humá poden obtindre.

Y presta un flach servey a la nostra educació aquest espectacle, no per lo que en si significa, sino perque acostumant l'ànim a les escenes sangnantes, endureixen fortament els sentiments més preuats del home, aconduhintlo a la repetició d'actus criminals ab els seus semblants.

Que continuhi la campanya, fins a fer desapareixer de la nostra patria els apéndixs capilars y el trajo platejat d'heroe de per riure.

La Lliga abolicionista de les corrides de toros rebí'l saludo y apoy entusiasta den

JOSEPET

CLEOPATRA

Els lotus han nevat tota la llum del Nil.
La nit egipcial s'adorm en l'aigua mansa.
Dintre'l palau l'amor orgiach hi es subtil.
Y Cleopatra hi riu. Y Cleopatra hi dansa.

Antonius ha begut els hidromels més dolsos.
Els brassos que han dansat l'encerclen novament,
mes sent quel'avenir retruny dintres polsos y aparta el bell pecar y fa de Roma esment.

Mes Cleopatra diu: Amor! l'amor es nostre.
Si un gran reyalme vols, te'l donarà mon rossi vols, te donarà mon cor poder deital; [tre;
els meus ardents petons conquistarán imperis y ls pobles més rebels fervents als grans mist[eris,
s'ajupirán, al gest del nostre amor triomfal.

LAUREÁ DALMAU

FEM VIA... FORA EL LLOT

Si l'home fiscalisès el transcurs dels seus temps, al ensemps que guardés l'equilibri armónich en les relacions mutues que manté ab el mitg que'l rodeja, esdevindria sa posible acomodació a la vida; però desgraciadament nostra pensa sempre trevallia per assolir el possible benestar, nostre cor sospira per complaure ses passions y nostre ideal regira constantment son passat que no'l sacia, y mira'l futur, creyent trovarhi el lloch que l'omplirà de gaubança; mentres tant nostre tot está enfangat, está sumergit dins del llot.

El medi cósmich mostrantnos ses belleses, sos encants, brindantnos tot quan gaudeixen nostres sentits, es torna esclavitsador del inconcient que ab furia desenfrenada a n'ell es llença; mostrantli ses gales li despulla sa consciencia y donantli plahers sols li causa miseries; qual avar que no fineix may la sed d'or, llampegantli tant sols sos ulls, quan veu aprop sa víctima. Si nosaltres gastessim del medi tot quan exigeix nostre organisme, ab aquella moderació que alguna vegada'ns marca nostra consciencia, si seguíssim pas per pas els impulsos del nostre ésser, trovariem tranquila la vida, joyosa nostra existencia; ja que'ns trovariem lluny, força apartats de les causes morbores; però les causes extrínseques que indueixen a pervertir el cor de l'home prestantli ab gran interés delectances, vanitats, etc., reaccionan en ell de tal forma, que per excés d'energia individual, perderá indubtablement la justa educació característica de la salut, revelantse en depressió del estat intelectual, de la força física o aniquilament orgánich. Lo que en principi fou mera distracció, s'convertí en costum, aviat en vici, després en depravació y per últim en corrupció de tot sentiment de moralitat; especialment, quan aquelles causes obran d'un modo gradual y permanent.

Difícil, donchs, deu resultar corretgir l'actuació constant d'una passió en un sentit determinat, donada la gran susceptibilitat que presenta nostre organisme, per respondre a sa influencia; tant sols nostra voluntat pot contra-restar sa perniciosa influencia, y deu ferho, car la perfecció no's presenta si no se la conquereix y no cercantla, s'treu a l'esprit el civisme que volem disfrutar els fills d'aquesta terra.

RAMON BOSCH

NOVES

Com teniem anunciat, el passat diumenge el Chor va donar varies serenates a les autoritats, l'Arcaide, Sr. Rector y Jutge municipal. Gairabé es inútil consignar que l'espectació era gran y que'l públich que's reuní pera escoltar els cants de la simpática entitat fou nombrosíssim, omplent els carrers y places ahont el Chor havia de oferirnos el seu treball, fet ab tot l'amor y entusiasme més ardents. Galant mostra ens en oferiren de lo que han fet y poden els nostres cantaires ab les composicions *L'arre moreu*, *Lo dolç petó* y *L'Empordá*. Aquesta darrera especialment té una força d'inspiració sentidíssima, essent tot ella un devassall d'harmonies en filigrana arroboradora. Y l'interpretació, sino difícil, es costosa pera que tingui tota la grandesa del cant fonament inspirat. Donchs bé: el nostre chor sapigué donarli la valenta

expressió y adecuada magnificencia. Les altres dugues cançons, prou conegudes també, foren cantades ab acert, contribuinthi no poch l'intel·ligent batuta del mestre Pau Ridaura.

Nosaltres saludem ab entusiasme *La Guilleria* ab motiu de la seva inauguració; y volém veurer-la ab actuació fermíssima, perquè el seu fi artístich y educatiu pot esser de profitoses ensenyances y bons resultats. Y també'ls felicitem pel seu èxit de diumenge.

✽

Matadero: en la passada setmana se sacrificaren 5 badelles y 62 xays: el pes de tot junt, es de 956 kilos.

✽

Se troba estiuejant al Hotel Martin, en companyia de les seves distingides filles, el notable escriptor valencià Don Eduart Escalante.

✽

Organisat pel chor *La Guilleria*, el diumenge prop passat va tenir lloch un brenar al hermós llogaret anomenat font de Cal Sastre. Varen assistirhi tots els coristes y alguns socis protectors, regnant la més franca alegria y cordialitat. En Ramón Francés va llegir una hermosa poesia que obtingué molts y merescuts aplaudiments.

Tant de bó sovintegessin més aquestes expansions, bones pel cos y per l'es-

perit, aixís en plena natura ahont tot es expléndit y tot somriu intensament.

✽

Hem sentit a dir que'l quefe del moviment de la linia dels ferrocarrils en vista de les unànims censures que han produït les ordres per ell donades al quefe de l'Estació d'Hostalrich, les rectificará en el sentit de permetre als encarregats dels automòvils de l'*Hispano Hilarienca*, col·locarse en lloch visible pels passatgers a l'estació d'Hostalrich, aixís com els hi permetia atendre al viatger com es de justícia.

Celebrariem fos veritat el rumor que acullim, sense respondre de la seva certitut.

✽

Ha sigut restaurada magníficament la tan concorreguda font de l'Ars, propietat del nostre amich Don Ramon Pernau. El dit senyor n'ha constituïda un altre en terrenys de sa propietat aprop de la mina del Clapés, la qual ja s'anomena font del Abet, per haverhi un arbre de aquets al costat de la citada font.

✽

El servey d'automòvils continúa funcionant admirablement, quedant tothom contentíssim de la comoditat y promptitut del trajecte, que recorren en hora y mitja. Un d'aquets dies arribará un nou cotxe destinat al mateix servey.

✽

La temporada d'estiu va avensant, ben depressa; les families recentment ar-

rivades son moltes, entre elles recordem en aquets moments les que segueixen: Tadeo Cardona, Carles Papirer, Francisco Iborra, Carme de Tauler, Giribet, Avelló, Pons, Rius, Gurria, Joan Rahola, Guerrero, Conde, Omedes, Delater, Gort, M. Serra, Polit, Llovet, Casanellas, Costa, Comas, Trullás, Riera, March, Sra. Renóm, Boyé, Escriche, Ribalta, Bel, Andreu, Benany, Augé, Rnt. Pare March, Rignés, Sra. Creus y altres que ara no recordem.

✽

La Lliga Espiritual de Nostra Senyora de Montserrat ha organitzat un concurs ab motiu de les festes que se celebrarán a Barcelona en honor a Sant Joseph Oriol. Concedeix un premi de 125 pessetes y dos accésits de 50 y 25 als millors goigs en llahor al nou Sant. Els treballs deuen enviar-se al domicili de la citada Lliga: Baixada de Santa Eulària, núm 3, per tot el dia 15 d'Agost.

✽

Hem rebut una vibrant allocució dirigida als joves de Catalunya—la qual ens dol no poder transcriure per lo limitat del periódich—convidantlos a que contribuixin a l'ofrena d'una llassada per la gloriosa ensenya de l'*Unió Catalanista*. En el local de la nostra Redacció, hem obert una llista de subscripció per els joves que vulguin contribuir al bell present que la joventut catalana farà a l'entitat capdal del Nacionalisme.

Imp. Vila. D. Casanovas, Ronda Sant Pau, 67, Barcelona

La Hispano-Hilarienca

SERVEY D'OMNIBUS AUTOMOVILS ENTRE HOSTALRICH, ARBUCIAS Y SANT HILARI

HORES DE SORTIDA PERA HOSTALRICH

Matí á les 5

Tarde á les 2

ARRIBADA Á SANT HILARI

Matí á 3 quarts de 10

Tarde á les 6

TARIFA DE PREUS

De Hostalrich á S. Hilari. berlina 8 ptes.

interior 7 "

Anada y tornada.. " 10 "

De S. Hilari á Hostalrich. berlina 7 "

interior 5 "

De Hostalrich á Arbucias berlina 4 "

interior 3'50 "

De Arbucias á Hostalrich. berlina 3'50 ptes.

interior 2'50 "

De Arbucias á S. Hilari. berlina 4 "

interior 3'50 "

De S. Hilari á Arbucias. berlina 3'50 "

interior 2'50 "